

derefter skal han passe paa, at det Blod, der kommer i de Beholdere, han plomberer, er af de Grise, han har set blive stukne. Men saa skal han endelig ogsaa paa de Steder, hvor de lave Pølser, overvære, at hver eneste Pølse laves. Ellers kan han jo ikke med god Samvittighed sætte Plombe paa. Naar man nu ved, at der laves en Mængde smaa, bitte Pølser, kan man begribe, at det bliver et temmelig trivielt Arbejde for en Dyr læge at se paa al denne Pølselavning. Vi have her i Danmark været meget forargede over Tysklands Holdning, og naar Tyskland stillede sine Karantæneanstalter op, have vi sagt, at det i Grunden ikke var andet end forblommet Forbud mod Indførsel af Kvæg fra Danmark. Vi have sagt, at Tyskerne hellere maatte sige det rent ud af Posen, for saa kunde man da forstaa det, at det betød Forbud mod Indførsel af Kreaturer fra Danmark. Men jeg maa sige, at i det Stykke er Kjøbenhavns Sundhedskommission meget værre end Tyskland. Enhver vil dog indrømme mig, at naar disse Betingelser, som Kjøbenhavns Sundhedskommission her stiller, skulde opfyldes, er det det reneste, skæreste Forbud mod, at Svinelagterierne indføre noget som helst. Og dersom jeg var ude paa Landet, vilde jeg sige til Sundhedskommissionen: Det er ikke værd at holde os for Nar, I maa hellere rent ud forbyde Indførselen. Og hvor latterligt er det ikke, naar man tænker paa, at vi for nylig have faaet en Lov om Tilsyn af Dyr læger? Naar nu Svinelagterierne have en Dyr læge, som syner paa de vedkommende Slagterier, kunde det saa ikke være nok? Hvilken Mening er der da i at forlange, at vi selv skulle holde Dyr læge til at syne hos os, naar Kjøbenhavns Sundhedskommission siger: Nej, det bryde vi os ikke det fjerneste om, det regne vi for ingen Verdens Ting, vi maa have alle disse Regler fulgt, som her ere opskrevne, ellers ere vi ikke sikre paa ikke at blive forgiven af det, I sende ind til os ude fra Landet! Den højtærede Landbrugsminister vil nok, tænker jeg, kunne være enig med mig i, at det er naturligt, at specielt vi Landboere anraabe ham om at faa dette Forhold forandret. Vi tro, at han her vil have Tilslutning fra den allerstørste Del af Kjøbenhavns Befolkning, thi det er jo dem, der lide under dette Væsen. Det er den store Befolkning herinde, der ikke kan blive delagtig i det Gode, som det virkelig er at faa disse Af-faldsprodukter her ind til Kjøbenhavn. Derfor synes jeg, at der er god Grund fra

Landbrugets Side til at anraabe den højtærede Minister om at hjælpe os til at faa en Forandring paa dette Omraade. Naturligvis ere vi fuldt villige til at lade vore Sager undersøge. Vi skabe os ikke, som visse andre Medborgere skabe sig, naar de skulle have en Lov om, at deres Varer skulde efterses. De begynde straks næsten at gøre Oprør, at løbe fra alle deres tidligere politiske Anskuelser, for de ville ikke paa nogen Maade have Tilsyn med det, de sælge os. Naar vi købe vor Gødning og vore Foderstoffer hos de handlende, skulde det saa være saa urimeligt og ufornuftigt at forlange, at det, vi købe, virkelig er det, vi ville have. Vi Landbrugere have ikke noget imod, at vore Varer blive undersøgte. Vi ere fuldt ud interesserede i at levere sunde og gode Varer, og det er af den allerstørste Interesse for os at gøre alt, hvad der er muligt, for at Sundhedsforholdene kunne være saa gode som mulig ved de Varer, vi afhænde baade her i Landet og uden for Landet. Men nu vil jeg nok spørge, hvad Udlandet i denne Konkurrencens Tid, hvor der netop gøres saa meget fra Udlandet for at stoppe os, skal tænke om vore Varer her i Danmark, naar en By i vort eget Land opstiller saadanne Fordringer for at modtage de Varer, vi producere? Kunne vi for-tænke vore Kunder, Engelskmændene, i at sige: Er det virkelig nødvendigt, at Kjøbenhavn opstiller saadanne Betingelser for, at disse Svineprodukter maa indføres, saa maa det jo være noget forfærdeligt Svineri, de have drevre, og som de byde os. Og derfor har en saadan Skrivelse fra Kjøbenhavns Sundhedskommission en langt videre Rækkeevne end alene at hindre Salg i Kjøbenhavn, den hjælper til at misrekommandere de danske Landmænds Produkter i Udlandet. Dersom vi her købte en Mængde Fødevarer f. Eks. fra England, og man saa i London stillede saadanne Betingelser op som her for at modtage disse Varer, vilde vi saa ikke have god Grund til at sige: Ja, men, naar de, der bo i Landet og kende Forholdene, forlange saa strenge Betingelser, maa der vel være noget galt ved det! Derfor er det, vi anraabe den højtærede Landbrugsminister om at skaffe dette Forhold forandret, det vil ellers kunne blive os til uhyre Skade for vort Renomme i Udlandet.

Nu kan jeg nok forstaa, at der er enkelte her i Kjøbenhavn, der ere interesserede i at opretholde noget saadant, men at en Borgmester her i Byen tilligemed Politidirektøren kan gaa med dertil, kan